

merősei már hozták a rendőrségre a 17.000 koronát. Erre jegyzőkönyvet vettek föl az ügyről és a társaságot szabadlábra helyezték. Együttal azonban megindították valamennyi ellen tiltott szerencsejáték miatt a kihágási eljárást és kitiltják őket Szeged város területéről.

SZEZON

Anderson meséiből.

A padlás egyik zugában sok üres üveg bujt meg szorosan egymás mellett. Főként viseltek hólyagpapirosból, de a főként már rongyokban lógott s piszok, por lepte el. Az üvegek maguk is nagyon szennyesek voltak. Pedig valamikor milyen tiszta ragyogással mosolyogtak le az éléskamra polcáról! Paradicsom-lé piroslott át rajtuk. De megrokkantak szegények s most ott busulnak a padláson.

Mellettük egy nagy faláda terpeszkedett. Ez a faláda kellemetlenül hengegett. Egészséges volt, természetes volt s örökösen gunyolta a szegény, csempe paradicsomos üvegeket. A multjairól szeretett beszélni, amikor még tele volt kockacukorral.

— Nem szép a dicsekvés, mondotta mélabus szemrehányással a törött lábu nádszék, amelyet szintén arra kényszerített a szomorú végzet, hogy ott kucorogjon a faláda szomszédságában. — Nem szép a dicsekvés, mondotta a mélabus nádszék. Én is voltam valamikor dalia. Az ebédőben ott álltam testvéreimmel a nagyszal mellett, szép tiszta szobában. Minden reggel puha ronggyal tisztogatták és még ecsettel is lecsiklándozták rólam a pórszemeket. És milyen boldogság volt, amikor ebédhez, vagy vacsorához ült le a család! Te persze ezt nem érted, mert sohasem voltál fönn a lakásban. Te nem tudod, mi az, mikor a nádszéknek ölbe ül az, akit szeret és megszokott. Nekem mindig a fiatal házikisasszony ült az ölbe az ebédnél és vacsoránál.

— A nádszék is hengeg, — sugtak össze a szomorú, törött paradicsomos üvegek.

— Miért nem mondjátok ezt hangosabban? Miért nem mondjátok a szemébe? — kiáltott föl haragosan a csonka petróleumoshordó, amelynek szétmálló dongáit át meg át szőtték hálókál a pókok.

— Csak engem láttatok volna ezelőtt két évvel, folytatta büszkén a petróleumoshordó. Sötétké voltam! Értitek! Sötétké! Pedig sötétké nem mindenki lehet! Domboru voltam, a talpam és a fejem szürkésfehér. Szép fekete betűk voltak festve a fejemre: A. O. C. Még én sem tudom, hogy mi az, de bizonyos, hogy nem lehet közönséges hordó, amelynek ilyen betűk vannak a fejére festve.

— A petróleumoshordó is hengeg, — sugták egymásnak a szomorú paradicsomos üvegek.

Az öreg egér, amelynek az öregségtől már a szeméi is romlani kezdtek, de amelynek még nagyon éles volt a hallása, odacincogott az üvegekhez:

— Hadd hengegjen valamennyi: A láda is, a nádszék is, a petróleumoshordó is! Hiszen ugysem hengegnek már sokáig.

A csempe üvegek, akármilyen merevek és ridegek is különben, erre megszéppentek.

— Hogyan? — kérdezték az öreg egértől?

— Hát úgy, hogy nemsokára föltüzelik őket! A rokkant paradicsomos-üvegek nem értették világosan, hogy mit jelent az, hogy valakit föltüzelnek, de sejtették, hogy ez nem lehet jó, mert az egér igen komoly képpel mondta.

— De hát miért tüzelik föl őket, kérdezte az

egyik csempe üveg, hiszen nem vétettek semmit!

— Nem vétettek, az igaz, de az emberek háborút viseltek, aztán forradalmat csináltak és most mindentől kifogytak. Nincs fájuk. Nem tudnak fűteni, fáznak. A pék nem süthet nekik kenyeret. A konyhában nem tudnak főzni. Azok, akiknek van még a padláson ládájuk, törött nádszékük és petróleumos hordójuk, egyelőre csak megvannak valahogy, de haragosak, mert félnek a nincsetlenségtől. Sokkal dühösebbek, mint azok, akiknek már semmijük sincsen. Akik mindentől kifogytak, nem verik már egy-

mást agyon, nem tudják, hogy abból nem lehet jól lakni. De azok, akiknek van némi tüzelni valójuk, nem fáradtak még ki egészen a dühösségből.

— Hát azért kell a szegény ártatlan ládának, a nádszéknek s a petróleumos hordónak elpusztulniok, hogy az emberek dühössége elmuljon?

— Azért!

— Pedig ez igazságtalanság, mondotta egy paradicsomos üveg.

Ebben aztán mindnyájan megegyeztek.

A szegedi fakitermelési akció.

(Saját tudósítónktól.) Köztudomásu, hogy a város tanácsa, segíteni óhajtván a munkanélküliségen, Szeged tulajdonához tartozó erdők kitermelését határozta el. Egyelőre kísérletképpen három erdőresztben kezdték meg a munkát a városban lakó olyan ipari munkások, akiknek nincs keresetük. Kiss Ferenc miniszteri tanácsos, akiől a munkálatokról szakvéleményt kért előzetesen a tanács, azt mondotta annak idején, hogy a tervről nem sok eredményt vár. Az erdők ugyanis távol fekszenek a várostól, a szokvány-munkabérek, illetőleg az ölenként fi-

zetett munkadíjak nem lehetnek olyan magasak, amelyek mellett a városi munkás megtalálhassa a maga számadását, azonkívül a beszállítása is igen költséges. Nem is gondolta a tanács, hogy sok munkás jelentkezik az erdőirtásra. De a várakozás ellenére mégis jelentkeztek munkások, akik azonban a kitermelés nehéz körülményeire való tekintettel a munkabérek fölemelését kérik. Kivánják nevezetesen azt, hogy ölenként 90 koronát fizessen a város a fa kitermeléséért. Igaz, hogy az eredetileg megszabott munkabérek az alku során fölemelte a tanács, de a munkások azt mondják, hogy a kiszállítatások, az élelmezési költség akkora, hogy fölemésztí a keresetét. Tekintetbe kell venni azt is, hogy a munka még szokatlan és így gyakorlat hiján a munkások, akiket a kivágott őlfa mennyisége után fizetnek, nem képesek még egyenként a megfelelő munkakeredményt elérni.

A tanács eddig méltányos volt a munkásokhoz s bizonyára az lesz a jövőben is. Kiss Ferenc miniszteri tanácsos véleményének újabb megkérdezésével, megbeszéli a tanács, hogy megadhatja-e a magasabb béreket.

Ez a dolognak a munkanélküliség enyhítésére vonatkozó része. De van az ügynek egy másik, nem kevésbé fontos oldala is. Ez a fabeszerzés égető szüksége. A város hatóságának mindent el kell követnie, hogy a fainségen segítsen. Kétségtelen, hogy a tanács mindenfelé próbálkozik, ezideig azonban látható eredmény nélkül. Nemcsak szénben, de fában is nagy szükség van szenved a volt monarchia egész területe, aminek főoka a szállítás nehézsége. Mivel nincsen elegendő szén, a vonatok nem közlekedhetnek úgy, amint kívánatos volna, amihez egyébként a politikai viszonyok is hozzájárulnak. Az erdővidékek fatermelvényeit nem lehet szállítani. Tüzifa-szükség van nemcsak nálunk, de Romániában, Jugoszláviában, Csehországban, Ausztriában is. Ezért olyan nehéz tűzifát importálni.

Ilyen viszonyok közt, ha akármilyen nehezen is, de ha a magunk erejéből és erdejéből fához juthatunk, akkor elsősorban a magunkéhoz folyamodjunk. Azt is tudjuk, hogy egyelőre nem lehet a sürgős szükségét kielégíteni abból a fából, ami még a lábán áll s hogy importra elkerülhetetlen és égető szükségünk van. De a behozatali viszonyok későbbi javulására is alig számíthatunk. Ennélfogva már most ne is elsősorban azért, hogy a munkanélküliségen enyhítsen, hogy tehát mintegy jótekonyságot gyakoroljon, hanem a legközvetlenebb kényszerűségből kövessen el mindent a hatóságunk, hogy a Szegedhez tartozó erdőket fokozottabban kitermelje. Nem tudjuk, hogy a legintenzívebb kitermelésnek mennyi eredménye lehet, de ha a szükségletnek egy számottevő részét állandóan kielégíthetjük, már az is nagy haszon.

KORZÓ-MOZI RT.

Igazgató: VASS SANDOR.

+ Telefonszám: 11—85. +

Pénteken, szombaton és vasárnap,
október hó 17., 18. és 19-én.

CINABAR

(Küzdelem a bányáért)

IV., V. és VI. rész 6 felvonásban.

IV. RÉSZ.

A borzalmas nádszéjszaka

V. RÉSZ.

A bánya megfáradása

VI. RÉSZ.

Az oroszán zsákmánya

Előadások a hétköznapiokon 5, 7 és 9, vasárnap 2 1/2, 4, 5, 7 és 9 órakor.
Vasárnap délután 2 órakor is lesz előadás!

2-es és 3-as számú cigarettahüvelyek

a legjobb minőségben és a legolcsóbb napiárak mellett kaphatók a

Médi Specialite

cigarettapapir kapható nagyban és kicsinyben.

szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. sz. Telefon 15—20. — Ugyszintén valódi FEKETE CLUB